

ZÁKLADY PROGRAMOVÁNÍ A ALGORITMIZACE VE VBA

CO JE TO ALGORITMUS?

- Algoritmus je přesný návod či postup, kterým lze vyřešit daný typ úlohy. Pojem algoritmu se nejčastěji objevuje při programování, kdy se jím myslí teoretický princip řešení problému. Obecně se algoritmus může objevit v jakémkoli jiném vědeckém odvětví
- Algoritmus je pracovní postup, který splňuje tyto povinné vlastnosti
  - » Rezultatitvost – to znamená, že algoritmus má vždy nějaký výsledek
  - » Finitnost (konečnost) – to znamená, že někdy skončí. (Skončí po konečném počtu provedených kroků)
  - » Elementárnost (jednoduchost) popisu - algoritmus je popsán konečným počtem základních instrukcí. Tedy takových, o kterých je jasné, jak se provedou (neumožňují tedy žádný osobitý výklad některého vykonavatele).
  - » Determinovanost (jednoznačnost) – postup práce je jasně daný a vždy závisí pouze na popisu algoritmu a na vstupu. Na průběh algoritmu nemá žádný vliv náhoda nebo svobodná vůle vykonavatele.

Algoritmizace = proces vytváření a sestavování algoritmů

Programování = zakódování algoritmu do zvoleného programovacího jazyka

K ČOMU SLUŽI MAKRO ?

- Makro od Gréckého slova „μακρό – „velké“alebo „ďaleko“je postupnosť inštrukcií, ktoré sa začínú po aktivácii makra realizovať postupne. Dajú sa doňho uložiť často používané akcie v programe Visual Basic. Makro slúži k definovaniu symbolov využívaných pri podmienenom preklade, ale aj k definovaniu komplikovaných sekvencií, ktoré sú následne v zápise zdrojového kódu.
- Výhodou makra je, že ich preddefinovanie sa pri preklade zdrojového kódu automaticky zamení a všetky ich výskyty, čo minimalizuje chyby, ktoré by priniesli mnohonásobnú editáciu kódu.

Príklady často opakujúcich sa krokov v exceli pri ktorých možno použiť makro:

- Úprava vzhľadu tabulky
- Obsluha ovládajúcich prvkob
- Definovanie vlastných funkcií

VBA editor je vstavanou súčasťou každého Excelu a spúšťa sa pomocou klávesnicovej skratky Alt + F11. Skladá sa z hlavného okna, v ktorom otvoríme module a z postranných panelov, prostredníctvom ktorých vieme nakonfigurovať rôzne nastavenia, čo nám zjednoduší Excel VBA programovanie. Na editovanie VBA kódu slúži VBA editor, ktorý je súčasťou každého Office program.

VBA makro sa skladá z Modulov (Module), Formulárov (Form), a Štýlov (Style).

- Module - je základný stavebný prvok, ktorý v sebe bude obsahovať VBA kód.
- Form - slúži na vytvorenie užívateľského prostredia ktoré umožní používanie programu

koncovému užívateľovi

Príklad : ako vymazať bunky A1:B2 (výsledok bude taký, že užívateľ klikne na tlačidlo a tým zmaže všetko, čo je v bunkách A1 až B2 napísané.)

Sub vyukaexcelu()

' mojemakro

Range("A1:B2").Select

Selection.ClearContents

End Sub

Makrá bez parametrov

- Používajú sa pre definíciu konštant, kedy sa miesto konštanty používa nejaké špeciálne slovo. Pravidlom je písať identifikátor makra bez veľkých písmen. Okrem štandardných makier sa dajú vytvárať aj vlastné makra (definovanie počtov prvkov v poli). Makro sa definuje za direktívou #define a dá sa zrušiť direktívou #undef.

Makrá s parametrami

- Makrá môžu byť argumenty, ktoré sú uzavreté v guľatých zátvorkách a pokiaľ obsahujú viac ako jeden argument, tak sú oddelené čiarkou. Medzi pomenovanie makra a zátvorkou obsahujúcou argumenty nesmie byť medzera.

JAKÝ JE ZÁKLADNÍ ROZDÍL MEDZI MAKREM A FUNKCÍ ?

Funkce jsou již v Excelu předdefinovány. Pomocí makra můžeme sloučit několik funkcí dohromady a tím si vytvořit v Excelu nad tabulkou, sešitem, vlastní novou funkcionalitu.

A, pojem Funkce obecně:

- funkce je příkaz či sled příkazů vykonávaných jako celek a tvořících uzavřenou jednotku,
- kromě toho, že funkce provádí nějaké příkazy v určitém sledu (pořadí), tak také vrátí určitou hodnotu, a tuto hodnotu můžeme uložit do proměnné (resp. do paměti PC) a následně zpracovat.
- např. funkce $y = \log(x)$, tzn. známý zápis funkce „logaritmus“, ze zadaného čísla „x“ vypočítá jiné číslo a vyjádří (resp. na-vrátí) je jako číslo „y“. Funkce v programech, tzn i v Excelu, se chovají stejně, tzn tak jak je v předchozím komentáři zmíněno,
- návratová hodnota funkce může obsahovat buď výsledek výpočtu, nebo může informovat o úspěšném či neúspěšném výsledku průběhu funkce.

A1, VBA-vytvoření vlastní funkce

Jednotlivé verze Excelu mají integrovány řádově stovky funkcí. Přesto se můžeme dostat do situace, kdy by se nám hodila funkce, která v Excelu není. Nebo nás nebaví opakovaně zapisovat dlouhý vzorec obsahující více funkcí a chceme si vytvořit vlastní funkci, která tuto kombinaci funkcí nahradí.

Příklad:

V mém případě chci vytvořit jednoduchou funkci, která spočte obsah obdélníka na základě dvou vstupních buněk.

Návod:

V editoru maker (karta Vývojář / tlačítko Visual Basic), vytvořím nový modul a zapíšu funkci. V mém případě vypadá takto:

Function Obsah_obdelnika(Delka, Sirka)

Obsah_obdelnika = Delka * Sirka

End Function

Vysvětlení/poznámka:

- *Function Obsah_obdelnika(Delka, Sirka)*
  - *Function ...* říká, že je to funkce,
  - *Obsah_obdelnika ...* je název funkce,
  - *Delka* a *Sirka ...* jsou názvy vstupních hodnot (parametry funkce)
- *Obsah_obdelnika = Delka * Sirka*
  - obsah je roven délce krát šířce
- *End Function*
  - představuje konec zápisu funkce

Od tohoto okamžiku se s mojí (výše definovanou) funkcí pracuje jako s jakoukoliv jinou. Jen si musím uvědomit, že tato funkce existuje v zásadě jen v souboru (excelovské tabulce), kde jsem ji vytvořil.

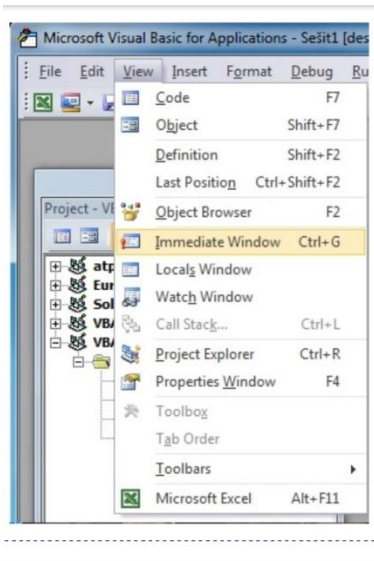
B, pojem „Makro“ (v kancelářských aplikacích Microsoft Office):

- v kancelářských aplikacích (Microsoft Office, příp. OpenOffice a podobně) označuje makro posloupnost akcí nebo funkcí, které usnadňují určitou činnost (např. v programech Word a Excel). Používají se většinou jako posloupnost kroků při výpočtech, úpravách textu a podobně. Jednoduchým příkladem může být makro pro odstranění speciálních znaků (např. tabulátoru, či odřádkování) v textu nebo makro aktivující určitou akci po stisknutí vybrané kombinace kláves.
- jinak laicky řečeno: „Představte si, že v Excelu (nebo ve Wordu, Accessu nebo v jiné aplikaci MS Office) děláte opakovaně nějakou rutinní činnost. A protože je zbytečné, abyste to dělali znovu a znovu úplně stejně a ztráceli tím čas, potřebujete, aby to dělal Excel automaticky. Aby to ale dělat mohl, musíte ho to nejdříve "naučit". Chcete tedy Excelu jakoby říci "teď ukážu, co chci, abys dělal, a pak to uděláš sám pokaždé, když kliknu na tlačítko". K tomuto účelu slouží makro.“
- Technicky je makro aplikace napsaná v programovacím jazyce Visual Basic for Applications (VBA), což je jazyk používaný v Microsoft Office.

CO ZNAMENÁ POJEM DEBUG?

= LADĚNÍ, neboli vychytání chyb, odstranění chyb z počítače programu

- Základem úspěšného ladění je zjišťování hodnot proměnných a návratových hodnot funkcí, protože to nám často napoví, kde je chyba. Lze to kontrolovat přes MsgBox zařazené do kódu, nebo přes Run to cursor a podržení myši nad proměnnou, nebo konečně přes Debug.Print, které vypisuje hodnoty proměnných či návratové hodnoty funkcí do okamžitého okna (které se v editoru VB otevře pomocí Ctrl+G; je potřeba mít ho otevřené předem).
- SPUŠTĚNÍ
Pokud okno nevidíme lze jej spustit klávesovou zkratkou Ctrl+G nebo přes menu View - Immediate Window.

Předávání parametrů

K zobrazení v okně se používá jednoduchý příkaz:

```
Debug.Print
```

Praktický příklad

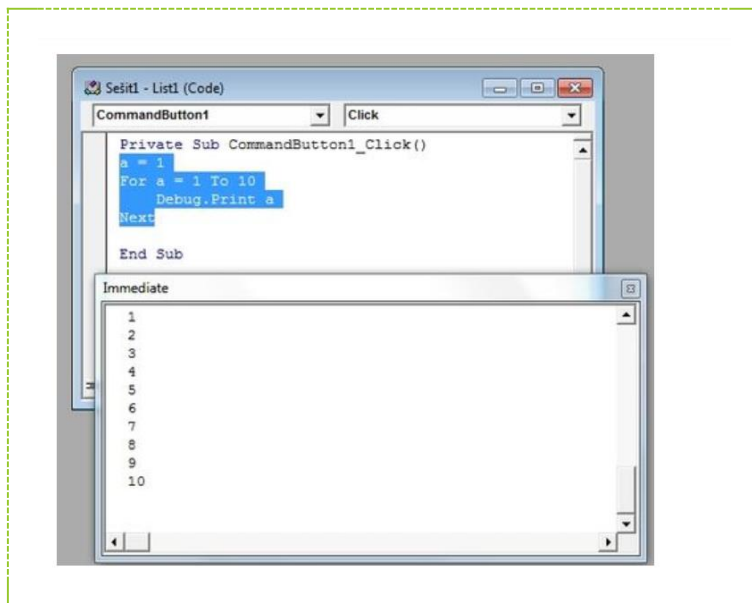
Použití příkazu ukážu na jednoduchém VBA kódu:

```
a = 1
```

```
For a = 1 To 10
```

```
Debug.Print a
```

```
Next
```


Rozšíření

Můžeme doplnit do výpisu ještě informaci, která proměnná nabývá vypsané hodnoty. Pokud vypisujeme jen jednu proměnnou, nemá to cenu, ale pokud výpisu máme v programu hodně, je vhodné vědět, čeho se týkají.

```
Debug.Print "Hodnota a: " & a
```

Spočít počet listů v aktuálním sešitě s výpisem do ladicího okna.

```
Sub TestPocetListu()
```

```
Debug.Print "Počet listů v sešitu: " &
```

```
ActiveWorkbook.Worksheets.Count
```

```
End Sub
```

Vypis oblasti buněk

```
Set r = Range("A1:C3")
```

```
Debug.Print "Moje oblast: " & r.Address
```

Další využití okna immediate

Lze využít jako kalkulačku. Zadáte **otazník** a požadovaný výpočet.

```
? 2 + 2
```

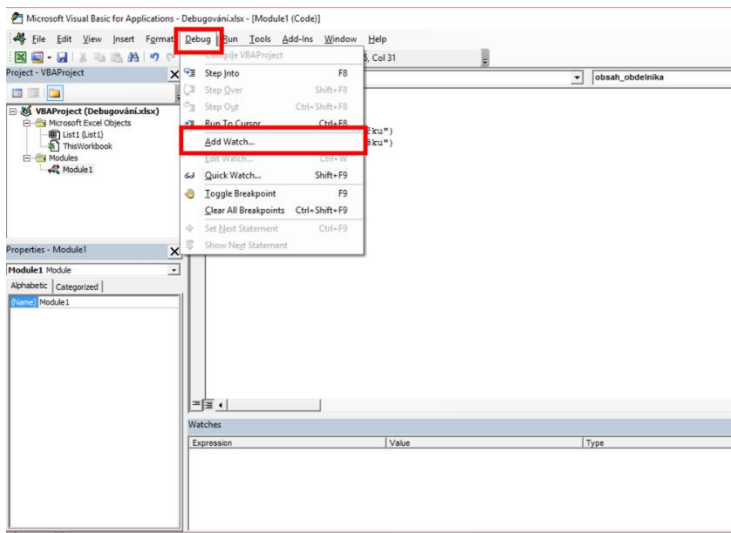
Výsledek 4 :)

Možnosti hledání chyb v kódu VBA (debug)

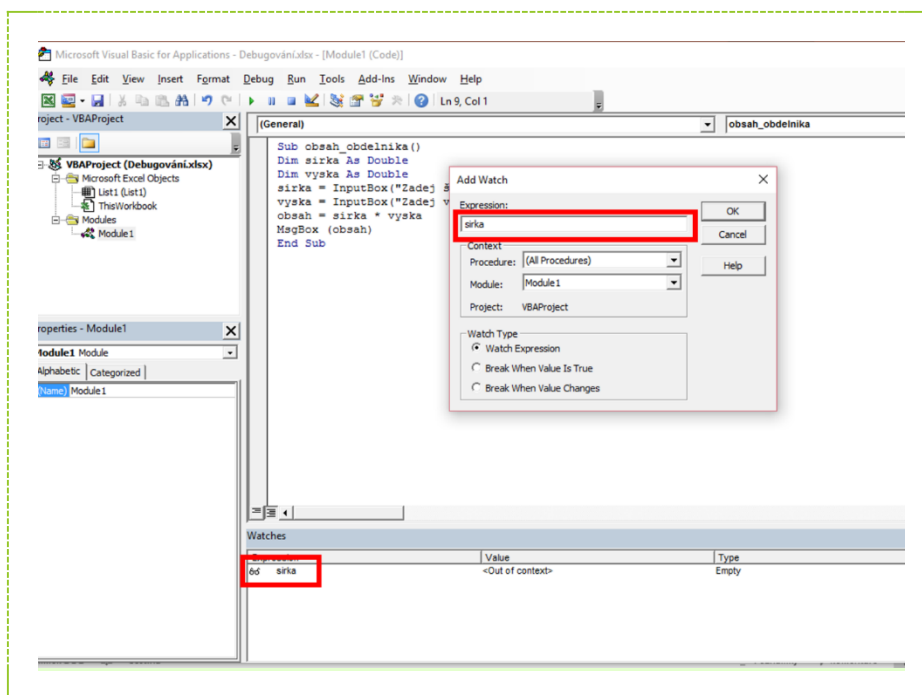
Sledování hodnot proměnných

Chyby často vzniknou tím, že se do proměnné načte nebo uloží jiná hodnota, než která by tam měla být. Proto je šikovné sledovat, jak se hodnota proměnné mění. Ideální je samozřejmě spojit sledování proměnné s krokováním, a sledovat, jak se proměnné mění po jednotlivých krocích.

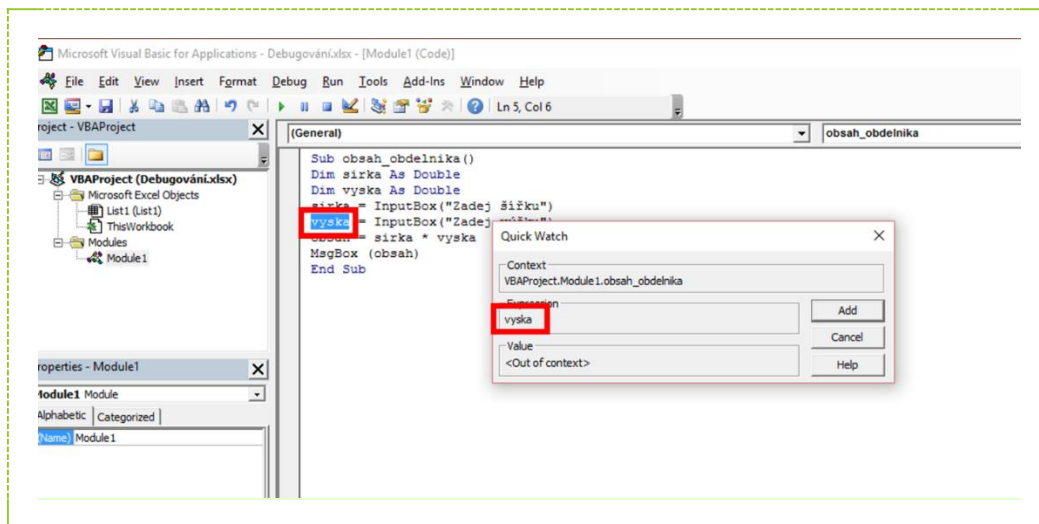
Sledovanou proměnnou přidáme přes Debug / Add watch..

V dialogu zapíšeme název proměnné. Proměnná se pak objeví v přehledu dole - a to jak její hodnota, tak [datový typ](#).

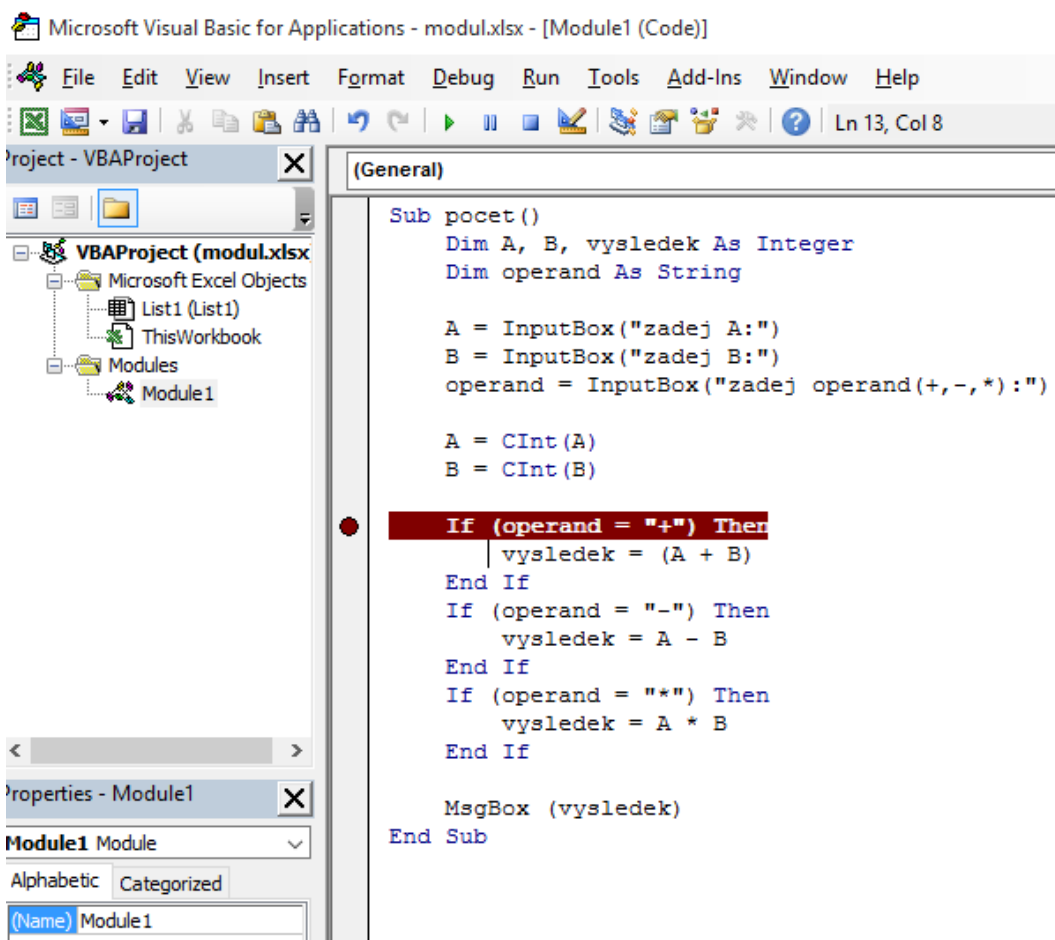

Při krokování makra se pak tyto hodnoty mění.
 Sledovanou proměnnou můžeme přidat také jednorázově - pokud se chceme v konkrétním okamžiku podívat, jakou hodnotu má vybraná proměnná.
 Stačí v textu označit název proměnné, a pak Debug / Quick watch... .

Krokování

- Breakpoint – slouží k přerušení programu v daném bodu, následně je pak možné použít krokování
- > step into – procházení programu krok po kroku ve všech funkcích apod...
- Step over - přeskočí podmínku nebo funkci, která nás nezajímá.
- Step out – vyskočí např. z cyklu.

Při zastaveném programu můžeme kurzorem najet na jednotlivé proměnné a vidět jejich hodnoty. Po stisknutí F8 (step into) krokujeme program dále a vidíme, jak postupně probíhá (které podmínky jsou splněny, které ne apod...). Můžeme program dokrokovat do konce nebo tlačítkem continue nechat běžet program samovolně dál (zelený trojúhelník (jako play)).

Tímto docílíme toho, že vidíme jak program funguje a případně co předcházelo chybě v programu, nebo proč je výstup daného kódu jiný než jsme očekávali.

NADEFINUJTE FUNKCI INCH2CM(X), KTERÁ DÉLKU X VYJÁDŘENOU V PALCÍCH PŘEVEDE NA CENTIMETRY.

- Funkce se jmenuje inch2cm se vstupním parametrem x.
- Návratová hodnota funkce je parametr x / 2,54.
- Na obrázku v prvním sloupci vidíme pojmenování naší funkce, čili Inch2cm.
- Vstupní parametr máme pouze jeden a vidíme ho ve sloupečku B. Což je naše hodnota délky v palcích.

	A	B	C	D	E
1		Vstupní data		Volání makra	Výstup makra
2	Inch2cm	2		=inch2cm(B2)	5,08
3	Leva_strana	pondělí	2	=Leva_strana(B3;C3)	po
4	zpracuj	CZ00216305		=zpracuj(B4)	00216305

- Po vydělení této hodnoty (5,08) konstantou 2,54 (což je hodnota jednoho palce v centimetrech) dostaneme délku v centimetrech. Tato hodnota je naší návratovou hodnotou funkce inch2cm.
- Nadefinování funkce inch2cm provedu ve Visual Basicu, který si otevřu stisknutím kláves Alt a F11. Poté si v hlavním menu V.B. rozkliknu Insert a kliknutím na Module vložím nový modul.
- Poté do okna Modulu napíšu Function Inch2cm (x). Jakožto funkci inch to cm s proměnnou x.
- Řádek odentruju. Na další řádek musím napsat, co chci aby moje funkce dělala. V tomhle případě chci, aby funkce převáděla palce na centimetry.
- Takže můj vstupní parametr x budu zadávat v palcích. Jeden palec má délku 2,54 centimetrů. Abych dostala hodnotu v centimetrech, musím palce vynásobit hodnotou 2,54. Naše funkce bude vypadat takto: Inch2cm = x * 2,54.
- Řádek opět odentruju, aby V.B. funkci ukončil a uložil.

The screenshot shows the Microsoft Visual Basic for Applications editor window titled "Microsoft Visual Basic for Applications - modul.xlsx - [Module1 (Code)]". The menu bar includes File, Edit, View, Insert, Format, Debug, Run, Tools, Add-Ins, Window, and Help. The toolbar contains various icons for file operations and execution. The Project - VBAPROJECT window on the left shows a tree view with "VBAPROJECT (modul.xlsx)" containing "Microsoft Excel Objects" (List1 (List1), ThisWorkbook) and "Modules" (Module1). The main editor area, titled "(General)", contains the following VBA code:

```
Function inch2cm(x)
    inch2cm = x * 2.54
End Function

Function Leva_strana(text, pocet)
    Leva_strana = Left(text, pocet)
End Function

Function zpracuj(retezec)
    zpracuj = Right(retezec, Len(retezec) - 2)
End Function
```

CO TO JE ASCII TABULKA?

- american standard code for information interchang (americký standardní kód pro výměnu informací)
- kódová tabulka, která definuje znaky anglické abecedy a jiné znaky používané v informatice
- na češtinu nestačí – nezakóduju např. č,š,..
- 48 – 57 čísla
- 69 – 90 velká písmena
- 97 – 122 malá písmena
- interpunkce
- speciální znaky
- základní původní 7 bitové => 128 znaků, pro potřeby dalších jazyků (rozšíření znakové sady) se používá 8 bitové rozšíření => dalších 12 znaků
- pro potřeby jednotlivých jazyků různé kódové tabulky (význam kódů nad 127 se může lišit)
- 1. verze r. 1963 – neobsahovala malá písmena a některé znaky; r. 1967 základ většiny kódování znaků
- žádné formátování (tučné, kurzíva, ...)

Dec	Hx	Oct	Char	Dec	Hx	Oct	Html	Chr	Dec	Hx	Oct	Html	Chr	Dec	Hx	Oct	Html	Chr
0	0	000	NUL (null)	32	20	040	&#32;	Space	64	40	100	&#64;	@	96	60	140	&#96;	`
1	1	001	SOH (start of heading)	33	21	041	&#33;	!	65	41	101	&#65;	A	97	61	141	&#97;	a
2	2	002	STX (start of text)	34	22	042	&#34;	"	66	42	102	&#66;	B	98	62	142	&#98;	b
3	3	003	ETX (end of text)	35	23	043	&#35;	#	67	43	103	&#67;	C	99	63	143	&#99;	c
4	4	004	EOT (end of transmission)	36	24	044	&#36;	\$	68	44	104	&#68;	D	100	64	144	&#100;	d
5	5	005	ENQ (enquiry)	37	25	045	&#37;	%	69	45	105	&#69;	E	101	65	145	&#101;	e
6	6	006	ACK (acknowledge)	38	26	046	&#38;	&	70	46	106	&#70;	F	102	66	146	&#102;	f
7	7	007	BEL (bell)	39	27	047	&#39;	'	71	47	107	&#71;	G	103	67	147	&#103;	g
8	8	010	BS (backspace)	40	28	050	&#40;	(	72	48	110	&#72;	H	104	68	150	&#104;	h
9	9	011	TAB (horizontal tab)	41	29	051	&#41;	)	73	49	111	&#73;	I	105	69	151	&#105;	i
10	A	012	LF (NL line feed, new line)	42	2A	052	&#42;	*	74	4A	112	&#74;	J	106	6A	152	&#106;	j
11	B	013	VT (vertical tab)	43	2B	053	&#43;	+	75	4B	113	&#75;	K	107	6B	153	&#107;	k
12	C	014	FF (NP form feed, new page)	44	2C	054	&#44;	,	76	4C	114	&#76;	L	108	6C	154	&#108;	l
13	D	015	CR (carriage return)	45	2D	055	&#45;	-	77	4D	115	&#77;	M	109	6D	155	&#109;	m
14	E	016	SO (shift out)	46	2E	056	&#46;	.	78	4E	116	&#78;	N	110	6E	156	&#110;	n
15	F	017	SI (shift in)	47	2F	057	&#47;	/	79	4F	117	&#79;	O	111	6F	157	&#111;	o
16	10	020	DLE (data link escape)	48	30	060	&#48;	0	80	50	120	&#80;	P	112	70	160	&#112;	p
17	11	021	DC1 (device control 1)	49	31	061	&#49;	1	81	51	121	&#81;	Q	113	71	161	&#113;	q
18	12	022	DC2 (device control 2)	50	32	062	&#50;	2	82	52	122	&#82;	R	114	72	162	&#114;	r
19	13	023	DC3 (device control 3)	51	33	063	&#51;	3	83	53	123	&#83;	S	115	73	163	&#115;	s
20	14	024	DC4 (device control 4)	52	34	064	&#52;	4	84	54	124	&#84;	T	116	74	164	&#116;	t
21	15	025	NAK (negative acknowledge)	53	35	065	&#53;	5	85	55	125	&#85;	U	117	75	165	&#117;	u
22	16	026	SYN (synchronous idle)	54	36	066	&#54;	6	86	56	126	&#86;	V	118	76	166	&#118;	v
23	17	027	ETB (end of trans. block)	55	37	067	&#55;	7	87	57	127	&#87;	W	119	77	167	&#119;	w
24	18	030	CAN (cancel)	56	38	070	&#56;	8	88	58	130	&#88;	X	120	78	170	&#120;	x
25	19	031	EM (end of medium)	57	39	071	&#57;	9	89	59	131	&#89;	Y	121	79	171	&#121;	y
26	1A	032	SUB (substitute)	58	3A	072	&#58;	:	90	5A	132	&#90;	Z	122	7A	172	&#122;	z
27	1B	033	ESC (escape)	59	3B	073	&#59;	;	91	5B	133	&#91;	[	123	7B	173	&#123;	{
28	1C	034	FS (file separator)	60	3C	074	&#60;	<	92	5C	134	&#92;	\	124	7C	174	&#124;	
29	1D	035	GS (group separator)	61	3D	075	&#61;	=	93	5D	135	&#93;	]	125	7D	175	&#125;	}
30	1E	036	RS (record separator)	62	3E	076	&#62;	>	94	5E	136	&#94;	^	126	7E	176	&#126;	~
31	1F	037	US (unit separator)	63	3F	077	&#63;	?	95	5F	137	&#95;	_	127	7F	177	&#127;	DEL

Source: www.LookupTables.com

The ASCII code

American Standard Code for Information Interchange

www.theasciicode.com.ar

ASCII control characters				ASCII printable characters				Extended ASCII characters										
DEC	HEX	Simbolo	ASCII	DEC	HEX	Simbolo	DEC	HEX	Simbolo	DEC	HEX	Simbolo	DEC	HEX	Simbolo			
00	00h	NULL	(carácter nulo)	32	20h	espacio	64	40h	@	96	60h	`	128	80h	Ç			
01	01h	SOH	(inicio encabezado)	33	21h	!	65	41h	A	97	61h	a	129	81h	È			
02	02h	STX	(fin de texto)	34	22h	"	66	42h	B	98	62h	b	130	82h	É			
03	03h	ETX	(fin de texto)	35	23h	#	67	43h	C	99	63h	c	131	83h	Ê			
04	04h	EOT	(fin transmisión)	36	24h	\$	68	44h	D	100	64h	d	132	84h	Ë			
05	05h	ENQ	(enquiry)	37	25h	%	69	45h	E	101	65h	e	133	85h	Ë			
06	06h	ACK	(acknowledgement)	38	26h	&	70	46h	F	102	66h	f	134	86h	Ë			
07	07h	BEL	(timbre)	39	27h	'	71	47h	G	103	67h	g	135	87h	Ë			
08	08h	BS	(retroceso)	40	28h	(	72	48h	H	104	68h	h	136	88h	Ë			
09	09h	HT	(tab horizontal)	41	29h	)	73	49h	I	105	69h	i	137	89h	Ë			
10	0Ah	LF	(salto de línea)	42	2Ah	,	74	4Ah	J	106	6Ah	j	138	8Ah	Ë			
11	0Bh	VT	(tab vertical)	43	2Bh	+	75	4Bh	K	107	6Bh	k	139	8Bh	Ë			
12	0Ch	FF	(form feed)	44	2Ch	.	76	4Ch	L	108	6Ch	l	140	8Ch	Ë			
13	0Dh	CR	(retorno de carro)	45	2Dh	-	77	4Dh	M	109	6Dh	m	141	8Dh	Ë			
14	0Eh	SO	(shift out)	46	2Eh	=	78	4Eh	N	110	6Eh	n	142	8Eh	Ë			
15	0Fh	SI	(shift in)	47	2Fh	/	79	4Fh	O	111	6Fh	o	143	8Fh	Ë			
16	10h	DLE	(data link escape)	48	30h	0	80	50h	P	112	70h	p	144	90h	Ë			
17	11h	DC1	(device control 1)	49	31h	1	81	51h	Q	113	71h	q	145	91h	Ë			
18	12h	DC2	(device control 2)	50	32h	2	82	52h	R	114	72h	r	146	92h	Ë			
19	13h	DC3	(device control 3)	51	33h	3	83	53h	S	115	73h	s	147	93h	Ë			
20	14h	DC4	(device control 4)	52	34h	4	84	54h	T	116	74h	t	148	94h	Ë			
21	15h	NAK	(negative acknowl.)	53	35h	5	85	55h	U	117	75h	u	149	95h	Ë			
22	16h	SYN	(synchronous idle)	54	36h	6	86	56h	V	118	76h	v	150	96h	Ë			
23	17h	ETB	(end of trans. block)	55	37h	7	87	57h	W	119	77h	w	151	97h	Ë			
24	18h	CAN	(cancel)	56	38h	8	88	58h	X	120	78h	x	152	98h	Ë			
25	19h	EM	(end of medium)	57	39h	9	89	59h	Y	121	79h	y	153	99h	Ë			
26	1Ah	SUB	(substituto)	58	3Ah	:	90	5Ah	Z	122	7Ah	z	154	9Ah	Ë			
27	1Bh	ESC	(escape)	59	3Bh	:	91	5Bh	[	123	7Bh	{	155	9Bh	Ë			
28	1Ch	FS	(file separator)	60	3Ch	<	92	5Ch	\	124	7Ch		156	9Ch	Ë			
29	1Dh	GS	(group separator)	61	3Dh	=	93	5Dh	]	125	7Dh	}	157	9Dh	Ë			
30	1Eh	RS	(record separator)	62	3Eh	>	94	5Eh	^	126	7Eh	~	158	9Eh	Ë			
31	1Fh	US	(unit separator)	63	3Fh	?	95	5Fh	_	127	7Fh	DEL	159	9Fh	Ë			
127	20h	DEL	(delete)															

frequently-used (spanish language)	vowels acute accent (spanish language)	vowels with diacrisis	mathematical symbols	commercial / trade symbols	quotes and parenthesis
ñ alt + 164	á alt + 160	ä alt + 132	½ alt + 171	\$ alt + 36	" alt + 34
Ñ alt + 165	é alt + 130	ë alt + 137	¼ alt + 172	£ alt + 156	' alt + 39
@ alt + 64	í alt + 161	ï alt + 139	¾ alt + 243	¥ alt + 190	(alt + 40
¿ alt + 168	ó alt + 162	ö alt + 148	' alt + 251	¢ alt + 189	) alt + 41
? alt + 63	ú alt + 163	ü alt + 129	² alt + 252	¤ alt + 207	[alt + 91
¡ alt + 173	Á alt + 181	Ä alt + 142	³ alt + 253	© alt + 169	] alt + 93
! alt + 33	É alt + 144	Ë alt + 211	f alt + 159	® alt + 184	{ alt + 123
: alt + 58	Í alt + 214	Ï alt + 216	± alt + 241	ª alt + 166	} alt + 125
/ alt + 47	Ó alt + 224	Ö alt + 153	× alt + 158	º alt + 167	« alt + 174
\ alt + 92	Ú alt + 233	Ü alt + 154	÷ alt + 246	° alt + 248	» alt + 175

CO TO JE A PROČ SE POUŽÍVÁ UNICODE?

- technická norma pro oblast výpočetní techniky
- používá se proto, že umí zakódovat všechny znaky a proto, že umí pracovat s různými jazyky najednou (naráz zvládá např. francouzštinu a ruštinu)
- pro většinu písem používaných v současnosti
- 129 písem
- 120.000 znaků
- sady tabulek pro vizuální referenci, popisu metod kódování
- kóduje pro všechny jazyky = více mezinárodní
- několik způsobů reprezentace textů různými znakovými kódy (nejpoužívanější UTF-8 a UTF-16; zastaralé UCS-2)
- UTF-8 používá pro ASCII znaky na zakódování 1 byte (8 bitů) a mají stejné kódové hodnoty jako v ASCII (tzn. Unicode, konkrétně UTF-8, má např. pro A stejný kód jako je v ASCII tabulce)
- všechny verze Unicode od 2.0 a výše jsou kompatibilní (znaky pouze přidávány, existující znaky nejsou vyřazeny nebo přejmenovány)
- nejnovější verze Unicode 8.0 – červen 2015
- cíle standardu Unicode: jednotnost, jednoznačnost, univerzálnost, maximální využití

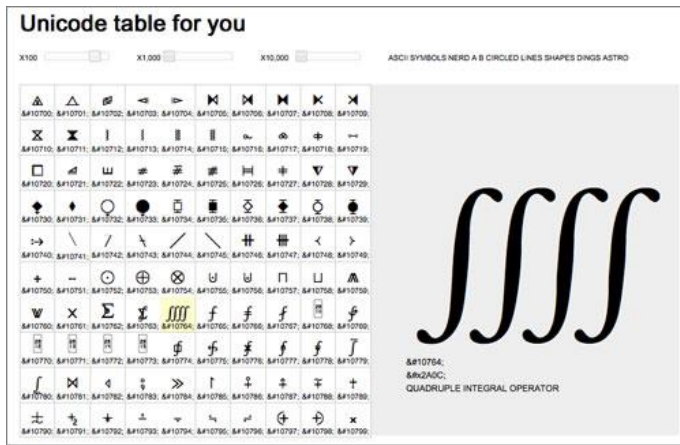
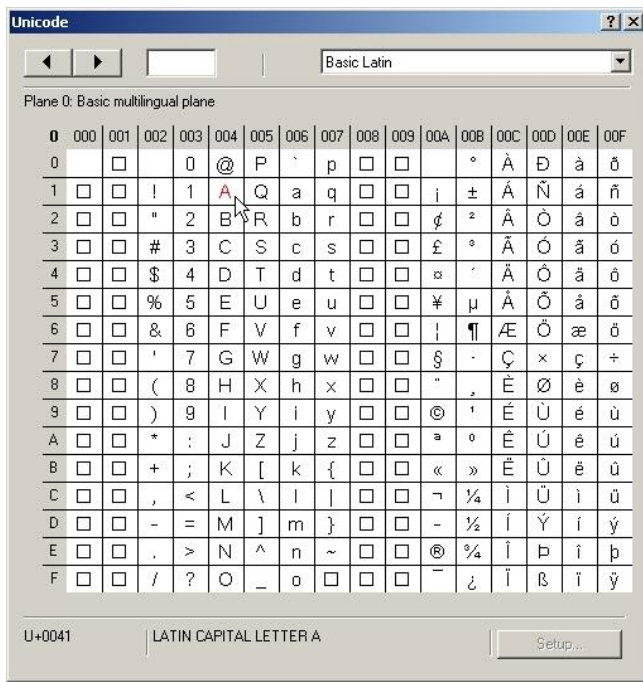
Table of UNICODE codes.

for Czech, Hungarian, Polish, Scandinavian and some other Central European Languages.
The hexadecimal digits hhh used in the &#Xhhh; code.

Char	Code	Char	Code	Char	Code	Char	Code	Char	Code	Char	Code	Char	Code		
Ā	100	Ð	110	Ē	118	Ķ	136	Ņ	143	Ó	d3	Ś	15a	Ů	170
ā	101	ð	111	ē	119	ķ	137	ņ	144	ó	Ě	ś	15b	ů	171
Ā	102	Ď	10e	Ě	11a	Ĺ	139;	Ń	145	Œ	152	Š	160	Ů	172
ā	103	ď	10f	ě	11b	ĺ	13a	ń	146	œ	153	š	161	ų	173
Ą	104	Ē	112			Ł	13b	Ń	147	ř	155	Ť	162	Ÿ	178
ą	105	ē	113	Ģ	122	ł	13c	ń	148	ŕ	156	ť	163	ÿ	179
Ć	106	ē	115	ġ	123	Ł	13d	Ō	14c	ŗ	157			ź	17a
ć	107	Ē	116	Ī	12a	ł	13e	ō	14d	ř	158	ŕ	165	ż	17b
Č	10c	e	117	ī	12b			ő	150	ř	159			z	17c
č	10d			ı	12e	Ł	141	ó	151	ŝ	15e			ż	17d
				ı	12f	ł	142			ş	15f			ż	17e

Example: Ł = Ā

© 2002 B. C. Biega <http://biega.com>

JAKOU HODNOTU VRÁTÍ PŘÍKAZ LEFT("PONDĚLÍ", 2)?

- Funkce se jmenuje `Leva_strana`. Vstupními parametry této funkce jsou `text` a `počet`.
- Návratovou hodnotou funkce `Leva_strana` je příkaz `Left` se vstupními parametry `text` a `počet`. Příkaz `Left` vrací z námi zadaného řetězce ve vstupním parametru `text` počet znaků z levé strany podle hodnoty ve vstupním parametru `počet`.
- Řetězec je v podstatě slovo – neboli konečná posloupnost symbolů dané abecedy.
- Parametry musí být odděleny středníkem.
- Na obrázku v prvním sloupci vidíme pojmenování naší funkce, čili `Leva_strana`.
- Naši funkci v excelu zavoláme zadáním rovnítka a napsáním `leva`, excel by nám měl sám nabídnout naši naprogramovanou funkci `Leva_strana`. Příklad zadání vidíte ve sloupci D.
- Naším vstupním parametrem pro `text` je slovo `Pondělí` ve sloupci B a vstupní parametr pro `počet` je 2 ve sloupci C.

- h. Po zavolání funkce Leva_strana zadáváme nejprve parametr Pondělí, oddělíme středníkem a můžeme zadat parametr 2.
- i. Výstupem této funkce budou 2 znaky z levé strany zadaného řetězce.

**JAKOU HODNOTU VRÁTÍ FUNKCE ZPRACUJ PRO HODNOTU PARAMETRU
RETEZEC = "CZ00216305"? Function zpracuj(retezec) zpracuj = Right(retezec,
Len(retezec) - 2) End Function.**

- a. Funkce zpracuj má vstupní parametr řetězec.
- b. Návrátová hodnota funkce zpracuj je výsledek příkazu Right (řetězec, Len (řetězec) - 2).
- c. Příkaz Right (řetězec, Len(řetězec)-2) nejprve vykoná příkaz Len (řetězec). Příkaz Len je od anglického slova Length, což je délka. Takže příkaz Len se vstupním parametre řetězec nám vrátí délku zadaného řetězce číselně.
- d. Od této hodnoty následně odečteme 2. Tímto jsme vyřešili příkaz Len (řetězec) -2.
- e. Zbyde nám příkaz Right (řetězec, výsledek předchozí operace).
- f. Vstupními parametry příkazu Right jsou řetězec a počet.
- g. Příkaz Right vrací řetězec obsahující zadaný počet znaků z pravé strany řetězce.
- h. Na obrázku v prvním sloupci vidíme pojmenování naší funkce, čili zpracuj.
- i. Naši funkci v excelu zavoláme zadáním rovnítka a napsáním zpracuj, excel by nám měl sám nabídnout naši naprogramovanou funkci zpracuj. Příklad zadání vidíte ve sloupci D.
- j. Naším vstupním parametrem pro řetězec je CZ00216305 ve sloupci B.
- k. Výstupem této funkce bude 8 znaků z pravé strany zadaného řetězce.

	A	B	C	D	E
1		Vstupní data		Volání makra	Výstup makra
2	Inch2cm	2		=inch2cm(B2)	5,08
3	Leva_strana	pondělí	2	=Leva_strana(B3;C3)	po
4	zpracuj	CZ00216305		=zpracuj(B4)	00216305